

|                            |                                |
|----------------------------|--------------------------------|
| Súd:                       | Najvyšší súd SR                |
| Spisová značka:            | 8Co/1/2014                     |
| Identifikačné číslo spisu: | 7613200172                     |
| Dátum vydania rozhodnutia: | 09.04.2014                     |
| Meno a priezvisko:         | JUDr. Marián Sluk              |
| Funkcia:                   | sudca                          |
| ECLI:                      | ECLI:SK:NSSR:2014:7613200172.1 |

## UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci maloletého U. T. U., nar. XX. C. XXXX, zastúpeného kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny U., dieťaťa rodičov W.H., bývajúcej v U. a T. U., bývajúceho v K., zastúpeného Mgr. Štěpánom Janáčom, advokátom so sídlom Advokátskej kancelárie v Českej republike, Praha 1, Na Poříčí č. 12, v konaní o úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu, vedenej na Okresnom súde Spišská Nová Ves pod sp. zn. 11 P 3/2013, o odvolaní otca proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 5. apríla 2013, sp. zn. 8 CoP 121/2013, takto

### rozhodol:

Konanie o odvolaní z a s t a v u j e .

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

### Odôvodnenie

Krajský súd v Košiciach uznesením z 5. apríla 2013, sp. zn. 8 CoP 121/2013 v zmysle § 218 ods. 1 písm. b/ O.s.p. odmietol odvolanie otca (T. U.) podané proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves zo 14. februára 2013, č. k. 11 P 3/2013-46 vychádzajúc z toho, že odvolateľ sa účinne vzdal svojho práva podať odvolanie.

Proti uzneseniu odvolacieho súdu podal otec maloletého T. U. prostredníctvom advokáta odvolanie z 3. júna 2013 (viď čl. 71 -79 spisu). V ňom výslovne uviedol, že odvolanie podáva voči uzneseniu o odmietnutí odvolania, ktoré žiada zrušiť a prejednať jeho odvolanie voči rozsudku súdu prvého stupňa (viď čl. 56 -59 spisu).

Na výzvu súdu zástupca otca v podaní zo 4. marca 2014 (č. l. 108 a 112 spisu) oznamuje, že „otec na podanom odvolaní zo dňa 3. júna 2013 netrvá.“

Najvyšší súd Slovenskej republiky skúmal, či sú splnené procesné predpoklady, za splnenia ktorých môže o podanom odvolaní konať.

Podľa § 103 O.s.p. kedykoľvek za konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania).

Medzi procesné podmienky patrí aj funkčná príslušnosť súdu na prejednanie veci.

V danom prípade z hľadiska formálneho (najmä označenia opravného prostriedku), ani obsahového (predovšetkým obsahu podania učiného advokátom, ako aj jeho argumentácie, tvrdení, námietok, zvolených formulácií, vymedzenia toho, čo účastník žiada a v neposlednom rade i zo späťvzatia toho procesného úkonu advokátom) nebolo možné mať pochybnosti o tom že procesný úkon otca maloletého, ktorým napadol uznesenie odvolacieho súdu, je odvolaním v zmysle § 201 a násl. O.s.p.

Podľa § 201 veta prvá O.s.p. účastník môže napadnúť rozhodnutie súdu prvého stupňa odvolaním, pokiaľ to zákon nevylučuje.

Podľa § 9 ods. 1 O.s.p. na konanie v prvom stupni sú zásadne príslušné okresné sudy. Krajské sudy rozhodujú ako sudy prvého stupňa a/ v sporoch o vzájomné vyporiadanie dávky poskytnutej neprávom alebo vo vyššej výmere, než patrila, medzi zamestnávateľom a príjemcom tejto dávky podľa právnych predpisov o sociálnom zabezpečení, b/ v sporoch medzi príslušným orgánom nemocenského poistenia a zamestnávateľom o náhradu škody vzniknutej nesprávnym postupom pri vykonávaní nemocenského poistenia, c/ v sporoch týkajúcich sa cudzieho štátu alebo osôb požívajúcich diplomatické imunity a výsady, ak tieto spory patria do právomoci súdov Slovenskej republiky (§ 9 ods. 2 O.s.p.).

Podľa § 10 ods. 1 O.s.p. krajské sudy rozhodujú o odvolaniach proti rozhodnutiam okresných súdov.

Podľa § 10 ods. 2 O.s.p. o odvolaniach proti rozhodnutiam krajských súdov ako súdov prvého stupňa rozhoduje Najvyšší súd Slovenskej republiky.

Z citovaných zákonných ustanovení vyplýva, že Najvyšší súd Slovenskej republiky je funkčne príslušný rozhodovať iba o tých odvolaniach, ktoré smerujú proti rozhodnutiam krajských súdov ako súdov prvého stupňa; prípady, v ktorých je rozhodnutie krajského súdu rozhodnutím súdu prvého stupňa, sú pritom zákonom taxatívne vymedzené (viď § 9 ods. 2 O.s.p.).

Rozhodnutie krajského súdu o odmietnutí odvolania v zmysle § 218 ods. 1 písm. b/ O.s.p. vydané po začatí odvolacieho konania nie je rozhodnutím krajského súdu ako súdu prvého stupňa, ale je rozhodnutím krajského súdu ako súdu odvolacieho. Funkčná príslušnosť Najvyššieho súdu Slovenskej republiky na prejednanie podaného odvolania otca preto nie je daná.

Chýbajúca funkčná príslušnosť ktoréhokoľvek súdu na prejednanie určitej veci, ktorá inak patrí do právomoci súdu, predstavuje neodstrániteľný nedostatok podmienky konania. Najvyšší súd Slovenskej republiky preto konanie o odvolaní otca proti uzneseniu odvolacieho súdu zastavil bez toho, aby preskúmaval vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia. Z dôvodu favorizácie nedostatku funkčnej príslušnosti už nebolo možné prihliadať na späťvzatie odvolania otca zo 4. marca 2014.

O trovách odvolacieho konania súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. a § 146 ods. 1 písm. a/ O.s.p.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.